

การศึกษาเรื่อง นโยบายการกำหนดอัตราความเร็วของยานพาหนะที่วิ่งบนทางหลวง : ศึกษาเฉพาะกรณีความคิดเห็นของผู้ขับขี่รถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถบรรทุกเล็กที่วิ่งบนทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 7

ผลการศึกษาพบว่า การกำหนดอัตราความเร็วของยานพาหนะแต่ละชนิดที่วิ่งบนทางหลวงทั้ง 6 ประเภทคือ ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด ทางหลวงชนบท ทางหลวงเทศบาล ทางหลวงสุขาภิบาล และทางหลวงสัมปทาน ใช้มาตรฐานอัตราความเร็วสูงสุดที่ใช้ออกแบบ 90 – 110 กม./ชม. แต่กฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2522) ได้กำหนดอัตราความเร็วของรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถบรรทุกเล็กใช้ความเร็วได้ไม่เกิน 90 กม./ชม. ส่วนทางหลวงพิเศษที่ออกแบบให้ยานพาหนะสามารถผ่านได้ตลอดรวดเร็วเป็นพิเศษ ออกแบบให้ยานพาหนะสามารถใช้ความเร็วได้ 120 – 140 กม./ชม. แต่กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2542) กำหนดให้ยานพาหนะประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถบรรทุกเล็ก สามารถใช้ความเร็วได้ไม่เกิน 120 กม./ชม. จากกฎกระทรวงทั้ง 2 ฉบับที่กำหนดให้ยานพาหนะชนิดเดียวกันแต่วิ่งบนทางหลวงต่างประเภทกันใช้ความเร็วได้แตกต่างกันโดยเฉพาะยานพาหนะที่วิ่งบนทางหลวงพิเศษสามารถวิ่งได้เร็วกว่าทางหลวงประเภทอื่น ๆ นั้น ผู้ขับขี่ก็ยังมี การฝ่าฝืนขับรถเร็วเกินอัตราที่กำหนด ทำให้เกิดอุบัติเหตุปีหนึ่ง ๆ หลายพันครั้ง มีผู้เสียชีวิตและพิการจำนวนมาก ทำให้รัฐบาลต้องสูญเสียงบประมาณในการดูแลรักษาผู้บาดเจ็บพิการปีละนับหมื่นล้านบาท ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะและมาตรการป้องกันทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในส่วนการสำรวจความคิดเห็นของผู้ขับขี่ยานพาหนะประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถบรรทุกเล็กที่มีค่อนนโยบายการกำหนดอัตราความเร็วของยานพาหนะที่วิ่งบนทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองหมายเลข 7 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่ทราบว่ามีการกำหนดอัตราความเร็วของรถไว้ถึงร้อยละ 92.7 และก็ทราบว่า การขับรถเร็วเกินอัตราที่กำหนดอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุสูงถึงร้อยละ 99.3 และทางสายนี้ก็จำกัดความเร็วรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและรถบรรทุกเล็กไม่เกิน 120 กม./ชม. เป็นการเหมาะสมแล้ว